

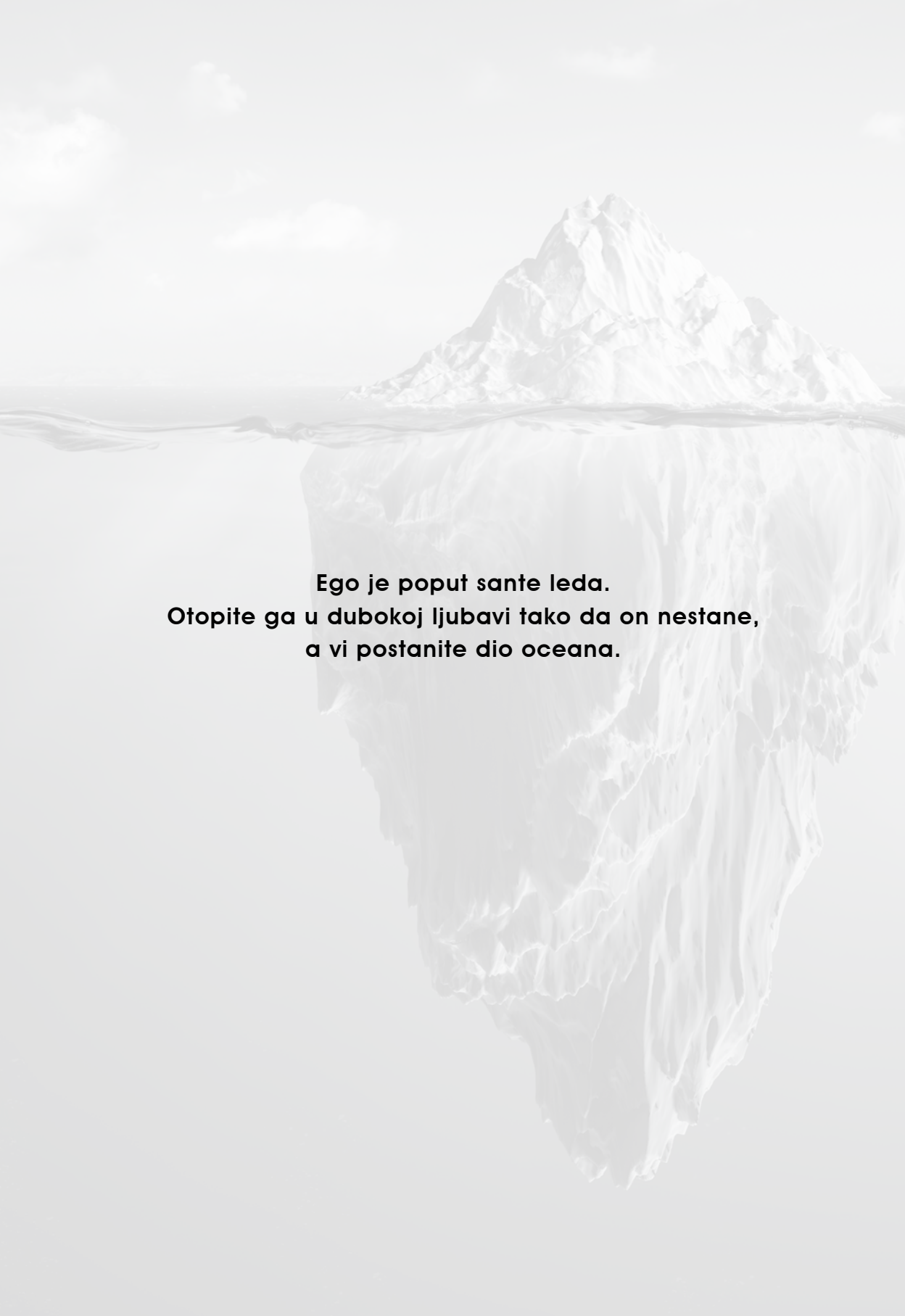
A grayscale image of an iceberg floating in the ocean. The tip of the iceberg is visible above the water line, while the much larger, jagged base is submerged below. The sky is cloudy and the water is calm.

SLOBODA OD ILUZIJE

KNJIGA O EGU

OSHO

HARŠA - BREGANA
2021.

An iceberg floating in the ocean, with a large portion submerged below the water line. The sky is bright with some clouds. The text is centered over the submerged part of the iceberg.

**Ego je poput sante leda.
Otopite ga u dubokoj ljubavi tako da on nestane,
a vi postanite dio oceana.**

SADRŽAJ

Predgovor	7
Ego	11
Ideali	31
Uspjeh	51
Um	59
Poistovjećivanje	75
Moć	83
Politika	97
Nasilje	105
Terapija	115
Meditacija	141
Ljubav	151
Stanje bez ega	159
Prosvjetljenje	169
Običnost	179
Sloboda	191
O autoru	201
OSHO međunarodni centar za meditaciju	203

PREDGOVOR

EGO – Vaša lažna osobnost

Zašto postoji ego?

On je naizgled beznačajan, nije uopće potreban – on zapravo i ne postoji. Možeš li reći nešto o njemu?

Ne znam, jer ja ne posjedujem ego.

Kako bih ga spoznao, prvo ga moram imati.

Pogledao sam unutar sebe, tragao sam unutar sebe; nisam ga nigdje pronašao.

Tvoje pitanje je čudno. Ti kažeš, „Ego ne postoji.“ Zašto tada postavljaš pitanja o nečemu što ne postoji? Ne, on za tebe postoji, zato si i postavio pitanje. Nemoj se pokušati zavarati.

Ti kažeš, „Nema smisla, on ne služi nikakvoj svrsi.“ To nije točno. On ima veliku svrhu. Svrha ega je da ti pruži lažno sebstvo – jer društvo, religija, država, etnička skupina u kojoj si rođen, ne žele da spoznaš svoje pravo sebstvo. To je opasno, osoba koja otkrije svoje pravo sebstvo je buntovnik – a sve religije podučavaju poslušnost.

Što su skrivili Adam i Eva? Oni su bili neposlušni. Svako dijete je neposlušno po prirodi. Zapravo, samo su idioti poslušni, jer je za

An iceberg floating in the ocean. The tip of the iceberg is above the water line, while the much larger part of the iceberg is submerged below the surface. The word "EGO" is written in large, bold, black capital letters across the top of the visible tip of the iceberg.

EGO

Što je ego?

Ego je suprotnost vašeg pravog sebstva. Ego nisi ti. Ego je obmana društva tako da se vi nastavite igrati s igračkom i nikada se nećete zapitati što je ono pravo. Zato inzistiram da ako ne odbacite ego, nećete upoznati sebe.

Kada ste rođeni, posjedovali ste autentično sebstvo. Zatim su oni počeli kreirati lažno sebstvo: vi ste kršćanin, vi ste katolik, vi ste bijelac, vi ste Nijemac, vi ste odabrana Božja rasa, vi morate vladati svijetom, i tako dalje. Oni usađuju lažnu ideju o vašem identitetu. Oni vam daju ime i oko tog imena stvaraju ambicije, uvjetovanja.

Za to je potrebna trećina vašeg života – oni rade na vašem egu kroz školu, kroz crkvu, fakultet, sveučilište... Kada se vratite s fakulteta, vi ste u potpunosti zaboravili svoje nevino biće. Vi ste sada veliki ego sa zlatnom medaljom, prvak sveučilišta. Sada ste spremni za svijet.

Ovaj ego posjeduje svakakve želje, ambicije, on uvijek želi biti na vrhu. On vas iskorištava. On vam ne dozvoljava niti jedan uvid u vaše pravo sebstvo. Ovaj ego stvara samo patnju, sukobe, frustracije, ludilo, samoubojstvo, ubojstvo – svakakve zločine.

Tragač za istinom mora početi odavde: što god vam je društvo nametnulo, odbacite to. Vi niste to, jer nitko ne može znati tko ste

Djelujemo li uvijek kroz ego ili postoje trenuci kada smo slobodni od njega?

Zato što je ego fikcija, postoje trenuci kada ste slobodni od njega. Zato što je on fikcija, on može ostati prisutan samo ako ga održavate. Fikciju je potrebno održavati. Istinu nije potrebno održavati; u tome je ljepota istine. Ali fikcija? Morate ju konstantno oslikavati, podržavati, a ona se neprestano urušava. Kada uspijete održati jednu stranu, druga se počinje urušavati.

To ljudi čine kroz čitav život, pokušaju predstaviti fikciju kao istinu. Ako imate više novca, imat ćete veći ego, imat ćete čvršći ego od siromašnih ljudi. Ego siromašnih ljudi je tanak; oni si ne mogu priuštiti čvršći ego. Kada postanete premijer ili predsjednik, vaš ego će biti na vrhuncu. Tada vi više ne hodate po zemlji.

Čitav naš život, potraga za novcem, moći, prestižom, ovime i onime, nije ništa nego potraga za novim temeljima, kako bismo održali ovu fikciju. Cijelo vrijeme vi ste svjesni da smrt dolazi. Što god izgradite, smrt će to uništiti. Ali mi se nastavljamo nadati – možda će svi drugi umrijeti, ali ne i vi.

Na neki način, to je točno. Uvijek ste promatrali druge kako umiru, nikada niste vidjeli sebe kako umirete, stoga vam to zvuči logično. Ova osoba umire, ona osoba umire, ali vi nikada ne umirete. Vi ste uvijek ondje kako biste tugovali za njima, odlazite ih na groblje ispratiti, ali zatim se vraćate kući.

Nitko nije iznimka. Smrt dolazi i uništava fikciju vašeg imena, vaše slave. Smrt dolazi i jednostavno poništava sve; ne ostaju ni vaši otisci. Ono što činimo u našem životu je poput pisanja po vodi – ne po pijesku, već po vodi. Niste uspjeli ni napisati do kraja - već je nestalo. Ne možete to ni pročitati, već je nestalo.

Ali mi pokušavamo izgraditi dvorce u zraku. Zato što je to fikcija, potrebno je konstantno održavanje, konstantan trud, danonoćno.

Mi živimo u doba potpune slobode.

Čovječanstvo više nije djetinjasto, ono je sazrelo. Živimo u sokratskom razdoblju, jer su ljudi počeli postavljati važna, životna pitanja. Prestanite tragati za nekim budućim idealima, savršenstvom.

Odbacite sve ideale i počnite živjeti ovdje i sada.

Perfekcionizam je uzrok svih neuroza

Perfekcionizam je uzrok svih neuroza. Ako se čovječanstvo ne riješi ideje o savršenstvu, ono nikada neće biti zdravo. Sama ideja savršenstva dovela je čovječanstvo do ludila. Kada razmišljate o savršenstvu, zapravo razmišljate o ideologiji, ciljevima, vrijednostima.

Vi morate ispuniti određeni obrazac, a ako u tome ne uspijete, osjećat ćete se krivo, kao grešnik. Obrazac je takav da ga ne možete ispuniti.

Kvaliteta perfekcionistačkog ideala jest da je on neostvariv, jer jedino ga je tada vrijedno ostvariti. Shvaćate li kontradikciju? Ta kontradikcija stvara šizofreniju: pokušavate učiniti nemoguće, i svjesni ste da nećete uspjeti u tome. Da možete uspjeti u tome, tada se to ne bi nazivalo savršenstvom; tada bi svatko uspio u tome. Tada vaš ego ne bi mogao rasti. Egu je potrebno ono nemoguće – a to nemoguće se neće dogoditi.

Preostaju vam samo dvije alternative: prvo, počinjete se osjećati krivo. Ako ste nevini, jednostavni, inteligentni, počet ćete se osjećati krivo – a krivnja je bolesno stanje. Ja nisam ovdje kako bih stvarao krivnju unutar vas. Ja vam pokušavam pomoći da se riješite krivnje. Kada se riješite krivnje, doći će do slavlja. Krivnja je ukorijenjena u ideji perfekcionizma.

Druga alternativa jest: ako ste lukavi, tada ćete postati licemjer, počet ćete se pretvarati da ste uspjeli. Zavaravat ćete druge i pokušat ćete zavarati i sebe. Počet ćete živjeti u iluzijama, halucinacijama, a to je vrlo nereligiozan, necjelovit način življenja.

Živjeti u pretvaranju je daleko gore nego živjeti uz krivnju. Kriv čovjek je jednostavan, ali licemjer, svetac, takozvani mudrac, ma-

hatma, je prevarant. On nije čovjek – on potiskuje; to je jedini način pretvaranja.

Ono što pronalazi u sebi a što nije savršeno, mora biti potisnuto. Takva osoba će biti puna ljutnje i bijesa. Njegova ljutnja i bijes manifestirat će se na tisuće suptilnih načina.

Čak su i ljudi poput Isusa – dobri, pošteni – prepuni bijesa. Oni su protiv mnogih nevinih stvari. Isus dolazi uz svoje sljedbenike – onu skupinu budala koju nazivaju apostolima. On je gladan, svi su gladni. Dolaze do stabla smokve, ali ono još nije sazrijelo. To nije krivnja drva, ali Isus postaje bijesan i okrivljava stablo smokve, on ga proklinje. Kako je to moguće? S jedne strane, on govori, “Voli svog neprijatelja kao samoga sebe.” S druge strane on ne može oprostiti smokvinom stablu koje nema plodove jer još nije sazrelo. Ova šizofrenija širi se čovječanstvom već tisućama godina.

On kaže, “Bog je ljubav,” ali Bog upravlja paklom. Ako je Bog ljubav, prvo što treba uništiti je pakao; treba ga ukloniti. Sama ideja pakla je ideja ljubomornog Boga. Ali Isus je rođen kao Židov, živio je kao Židov, umro je kao Židov. On nije bio Kršćanin, on nikada nije čuo za Kršćane. Židovska ideja Boga nije nimalo lijepa. U Talmudu piše – “Ja sam ljubomorni Bog. Ja nisam dobar! Ja nisam tvoj ujak!” Ovaj Bog će napraviti pakao. Živjeti u raju s takvim Bogom – koji nije vaš ujak, koji nije dobar, koji je ljubomoran – to će biti pakao. Kakav ćete raj doživjeti ako živite uz takvog Boga? To će biti despotska, diktatorska atmosfera – bez slobode, bez ljubavi. Ljubomora i ljubav ne mogu postojati zajedno.

Čak su i takozvani časni ljudi bili uzrok ljudske patnje. Mi nikada nismo pokušali istražiti našu prošlost, a svi uzroci naše patnje nalaze se u prošlosti. Vašom prošlošću više dominiraju Isus, Mahavira, Konfucije, Krišna, Rama, Buddha nego Aleksandar Veliki, Julije Cezar, Tamerlan, Džingis-kan, Nader-šah Afšar. Povijesne knjige govore o tim ljudima, ali oni nisu dio vašeg nesvjesnog. Oni su dio povijesti, ali oni nisu dio vaše osobnosti; vašu osobnost oblikuju takozvani dobri ljudi.

A background image of an iceberg floating in the ocean. The tip of the iceberg is visible above the water line, while the much larger, submerged part is below. The sky is cloudy and the water is calm.

USPJEH

*Uvijek sam sanjao da ću biti poznata ličnost,
da ću biti bogat i uspješan.
Možeš li mi pomoći u ispunjenju moje želje?*

Ne, gospodine, ne mogu – jer je vaša želja suicidalna. Ne mogu vam pomoći da počinite samoubojstvo. Mogu vam pomoći da rastete, ali ne mogu vam pomoći da počinite samoubojstvo, ne mogu vam pomoći da uništite sebe bez razloga.

Ambicija je otrov. Ako želite postati bolji glazbenik, mogu vam pomoći, ali ne mogu vam pomoći da postanete svjetski poznati glazbenici. Ako želite biti bolji pjesnik, mogu vam pomoći, ali ne mogu vam pomoći da osvojite Nobelovu nagradu. Ako želite biti dobar slikar, mogu vam pomoći – ja pomažem kreativnosti. Ali kreativnost nema nikakve veze s imenom i slavom, uspjehom i novcem. Ja ne govorim da ih se morate odreći ako oni dođu prirodnim putem; uživajte u njima. Ali oni ne smiju postati vaša motivacija, jer kada osoba pokušava biti uspješna, kako će ona biti pjesnik? Ako osoba pokušava biti bogata, kako će ona postati slikar? Njezina energija usmjerena je na bogatstvo. Slikaru je potrebna sva njegova energija kako bi dovršio sliku, a slika se nalazi ovdje i sada. Do bogatstva

može doći u budućnosti – može, ali i ne mora. Uspjeh je stvar slučajnosti, slava je stvar slučajnosti.

Ali blaženstvo nije slučajno. Ja vam mogu pomoći da budete blaženi; možete slikati i osjećati blaženstvo. Hoće li slika postati poznata, hoćete li vi postati Picasso, to nije bitno, ali ja vam mogu pomoći da slikate tako da će čak i Picasso biti ljubomoran. Vi se možete u potpunosti izgubiti u svom slikanju, a to je prava radost.

To su trenuci ljubavi i meditacije; to su božanski trenuci. Božanski trenutak je onaj u kojem nestajete – vaše granice nestaju, na trenutak vi niste, a božanstvenost jest.

Ali ja vam ne mogu pomoći da postanete uspješni. Ja nisam protiv uspjeha, ja ne govorim da ne treba biti uspješan. Ja nemam ništa protiv uspjeha. Nemojte da vas uspjeh motivira, inače ćete propustiti sliku, propustit ćete poeziju, propustit ćete pjesmu koju trenutno pjevate; kada postanete uspješni, imat ćete prazne ruke jer vas uspjeh ne može ispuniti.

Uspjeh ne posjeduje nutrijente – uspjeh je vrući zrak.

U vrhovnoj analizi života, ime i slava su nebitni, sve što je bitno na kraju jest kako ste proživjeli svaki trenutak vašeg života. Jeste li slavili? Je li svaki trenutak bio radostan? Jeste li bili zadovoljni malim stvarima? Vruća kupka, ispijanje čaja, čišćenje poda, hodanje po vrtu, sadenje biljaka, razgovor s prijateljem, promatranje mjeseca, slušanje ptičjeg pjeva – jeste li bili sretni u tim trenucima? Je li svaki trenutak bio trenutak neizrecive sreće? Je li on prštio od radosti? Jedino je to bitno.

Pitate me mogu li vam pomoći u ispunjenju vaše želje. Ne, ne mogu, jer je ta želja vaš neprijatelj; ona će vas uništiti. Jednog dana kada naidete na rečenicu iz Biblije: “Što čovjeku vrijedi čitav svijet ako putem izgubi vlastitu dušu?” počete ćete plakati, a zatim ćete reći, “Sada je prekrasno da se mijenjam.”

Još nije prekasno, nešto se može učiniti: vi možete temeljno promijeniti svoj život. Ja vam mogu pomoći da prođete kroz alkemijsku

Vaš um nije vaš um – to treba zapamtiti. Vaš um je usađen od strane društva u kojem ste sasvim slučajno rođeni. Ako ste rođeni u kršćanskom domu, ali ste zatim prebačeni u muslimansku obitelj, ako su vas odgojili muslimani, vi ne biste imali isti um.

Bertrand Russell, jedan od genijalaca našeg doba, pokušao se riješiti kršćanskog uma, zato što je znao da su mu to drugi usadili. On je htio novu, svježiju perspektivu. On nije htio gledati kroz tuđe oči; on je htio doći u kontakt s neposrednom stvarnošću. On je htio vlastiti um.

On nije bio protiv kršćanskog uma; da je bio hinduist, učinio bi isto, da je bio musliman, učinio bi isto, da je bio komunist, učinio bi isto.

Pitanje je da li je to zaista vaš um ili je on usađen od strane drugih – jer vam drugi usađuju um koji ne služi vama, već njima.

Vas pripremaju vaši roditelji, učitelji, svećenici, vaš obrazovni sustav, oni stvaraju određenu vrstu uma, i vi čitav život provodite u takvoj vrsti uma. To je posuđeni život. Zato je toliko patnje u svijetu: jer nitko ne živi svoj život; svi samo slijede usađene upute.

Bertrand Russell je napisao knjigu, *Zašto nisam Kršćanin*. Ali u pismu je napisao prijatelju, „Iako sam napisao knjigu, iako ne vjerujem da sam kršćanin, odbacio sam taj um, jednog dana sam se zapitao, ‘Tko je najveći čovjek u povijesti?’ Racionalno znam da je to Gautama Buddha, ali ne mogu postaviti Buddhu iznad Isusa Krista.

Tog dana sam osjećao da su svi moji napori uzaludni. I dalje sam kršćanin. Racionalno znam da se Isus Krist ne može mjeriti s Gautama Buddhom – ali to je na racionalnoj razini. Emocionalno, ne mogu postaviti Gautama Buddhu iznad Isusa Krista. Isus Krist ostaje u mojoj nesvijesti, i dalje utječe na moj stav, na moj pristup, na moje ponašanje. Svijest misli da ja nisam više kršćanin, ali ja znam... Teško se riješiti ovog uma!“

To je dugotrajan proces. Čovjek živi oko sedamdesetak godina, a prvih 25 godina provodi u školama, sveučilištima, fakultetima; trećinu života posvećuje kultiviranju određenog uma. Bertrand Russell

nije uspio jer nije znao kako ga se riješiti. On se borio, ali je zapravo tapkao u mraku.

Postoje određene tehnike meditacije koje vas mogu udaljiti od uma, a zatim će vam biti lakše odbaciti ga. Ali ako se ne odvojite od uma, nemoguće ga je odbaciti.

Bertrand Russell se borio jednom polovicom uma protiv druge, a obje su bile kršćanske.

Društvo želi da budete kopija, ono ne želi originale.

Strategija stvaranja uma u vama jest da nastavite ponavljati iste stvari. Čak i ako ponovite laž dovoljno puta, ona će postati istina; zaboravit ćete na laž.

Adolf Hitler je počeo lagati njemačkom narodu da su Židovi krivi za svu patnju njegovog naroda. To je apsurdno – to je kao da netko kaže da su bicikli krivi za sve nesreće u državi, stoga ako uništimo bicikle, bit ćemo sretni zauvijek.

Židovi su zapravo bili okosnica Njemačke, oni su stvorili sve bogatstvo u Njemačkoj. Oni su imali njemački um; oni su radili sve što i svaki prosječni Nijemac radi za dobrobit svoje zemlje.

Ali Adolf Hitler u svojoj autobiografiji piše, „Nije bitno što govorite, jer istina ne postoji. Istina je laž koja je ponovljena toliko puta da ste zaboravili da je laž.“ Jedina razlika između istine i laži, po Adolfu, jest da je laž svježija a istina je stara; inače nema razlike.

Na primjer, kršćanstvo, hinduizam, islam – te tri religije ponavljaju svojoj djeci, „Bog postoji.“ Džainizam, budizam, taoizam, te tri religije govore, „Bog ne postoji.“ Prve tri religije imaju određeni um. Njihov život ispunjen je idejom o Bogu, paklu, raj, molitvi. Druge tri religije nemaju molitve jer se nemaju kome moliti, Bog ne postoji.

Polovica svijeta je komunistička. Oni ne vjeruju ni u čovjekovu dušu, a svakome djetetu se neprestano ponavlja da je čovjek materija, a kada umre, od njega ništa ne ostaje; duša ne postoji, a svijest je slučajni nusproizvod. Polovica čovječanstva ponavlja ovo kao istinu.

MOĆ

Moć me privlači kroz cijeli život, kao i priznanje koje dobivam uz nju. Sada mi ona izgleda ograničeno i površno. Ali ipak osjećam da postoji autentičnija vrsta moći, koja ne ovisi o drugim ljudima ili njihovim reakcijama – ona unutar mene. Možeš li mi reći zašto me ona toliko privlači?

Tvoje pitanje treba temeljno proučiti jer ti ja mogu reći i da i ne. Neću ti reći da; vjerojatnije ću ti reći ne. Objasnit ću ti razloge.

Na ovaj način se um igra s vama čitavo vrijeme. Vi govorite, „Moć me privlači kroz cijeli život, kao i priznanje koje dobivam uz nju.“ Ovo je iskreno priznanje. Mnogi ljudi nisu toga svjesni; njihova težnja za moći ostaje nesvjesna. Drugi ju mogu vidjeti, ali oni je nisu svjesni.

Ova čežnja za moći je čovjekova najveća bolest. Svi naši obrazovni sustavi, sve naše religije, kulture i društva u potpunosti podržavaju ovu bolest. Svi žele da njihovo dijete postane najveći čovjek na svijetu. Slušajte kako majke pričaju o svojoj djeci, kao da su rodile Aleksandra Velikog, Ivana Groznog, Josipa Staljina, Ronalda Reagana...

Sedam milijardi ljudi čezne za moći. Potrebno je razumjeti da ova golema potreba za moći proizlazi iz praznine unutar vas.

Neki dan sam čitao izvještaj, ali vlada nastavlja zataškavati te slučajeve. Po prvi puta je prihvaćeno, da su neki učitelji udarili djecu toliko snažno da su ona ostala gluha za cijeli život.

Jedan dječak: njegov otac ga je stavio u lance; deset godina je proveo zavezan lancima za stup u kući. On je postao poput životinje. On ne može ustati, on se može kretati samo na sve četiri noge. Zato što je bio prisiljen živjeti u tami, izgubio je svoj vid.

Čak i roditelji koriste moć. Učitelji koriste moć, supružnici koriste moć.

Ako čovječanstvo shvati duboke psihološke korijene i ako se promijeni čovjekovo nesusjesno, tada nitko više neće biti iskvaren. Inače će se moć zloupotrebljavati na mnoge načine. Ne možete ljudima oduzeti moć; netko je majka, netko je otac, netko je učitelj.

Jedini način da očistite čovjekovo nesusjesno jest putem meditacije, ispunjavanjem njihovog unutarnjeg bića sa svjetlom. Meditacija će vam dati čisto, neiskvareno srce. Tada nećete zloupotrebljavati moć, tada moć može biti blagoslov – ona će biti kreativna. Tada ćete učiniti nešto kako biste ispunili život ljubavlju; kako biste uljepšali ovo postojanje. Ali taj veliki dan još nije stigao, a svi ljudi ovisni o moći će biti protiv vas.

Uvijek me ljudi pitaju, „Zašto je cijeli svijet protiv tebe?“

Svi su oni ovisni o moći, a ja pokušavam od čovjeka napraviti mirnu oazu – mir i tišina, ljubav i ekstaza.

Zašto su žene privučene muškarcima, ali im također zamjeraju njihove seksualne želje?

U tome postoji politička strategija. Žele vole biti privlačne jer im to daje moć; što su privlačnije, to imaju veću moć nad muškarcima. Tko ne želi biti moćan? Ljudi kroz cijeli život pokušavaju biti moćni.

Zašto vas privlači novac? On će vam dati moć. Zašto želite postati premijer ili predsjednik države? To će vam donijeti moć. Zašto želite

prestiž, slavu, ugled? To će vam donijeti moć. Zašto želite postati svetac? To će vam donijeti moć.

Ljudi tragaju za moći na različite načine. Niste ostavili ženama nikakve druge izvore moći. Jedini njihov izvor moći su njihova tijela. Zato neprestano žele biti što privlačnije.

Jeste li primijetili da se moderna žena ne trudi toliko biti privlačna? Zašto? Jer ona ulazi u druge politike moći. Moderna žena izlazi iz starog ropstva. Ona će se sukobiti muškarcu za diplomu na sveučilištu; ona će se natjecati s njime na burzi; ona će se natjecati u politici. Ona se više ne mora brinuti oko svog izgleda.

Muškarac se ne brine previše oko svog izgleda? Zašto? Ostavio je to ženi. Za žene, to je jedini izvor moći. Za muškarce postoji mnogo izvora.

To nije bilo oduvijek tako. U prošlosti su žene bile slobodne kao i muškarci. Tada su muškarci htjeli biti privlačni baš kao i žene. Pogledajte Krišnu, njegovu sliku – s prekrasnom svilenom odjećom, s flautom, sa svakakvim vrstama nakita, naušnicama, s prekrasnom krunom od paunovog perja. Pogledajte ga! Izgleda prekrasno.

To su bili dani kada su muškarci i žene bili potpuno slobodni činiti što god ih je volja. Zatim je nastupilo mračno doba kada su žene bile potlačene. To se dogodilo zbog svećenika i takozvanih svetaca. Vaši sveci su se oduvijek bojali žena jer žena izgleda moćno – žena je toliko moćna da može uništiti sveca u nekoliko minuta.

Kažu da majka pokušava prvih 25 godina učiniti svoga sina mudrim, a zatim dođe žena i u dvije minute napravi budalu od njega. Zato majke ne mogu nikada oprostiti svojim snahama. Nikad! Jadnoj ženi je trebalo 25 godina da mu podari određenu inteligenciju, koja je nestala u svega dvije minute. Kako će oprostiti toj ženi?

Zbog vaših svetaca žene su bile osuđivane – oni su se bojali žena. Žene su morale biti potlačene. Zato što su žene bile potlačene, svi izvora natjecateljstva u životu su im bili oduzeti. Preostalo im je samo jedno: njihova tijela.

Pitate me, „Zašto žene vole biti privlačne muškarcima?“ Zato što je to njihova jedina preostala moć. Tko ne želi biti moćan? Ako ne razumijete da moć donosi samo patnju, ona je destruktivna, nasilna; ako pomoću vaše spoznaje ta želja za moći ne nestane – tko ne bi htio biti moćan?

Zatim me pitate, „...ali ako žele biti privlačne muškarcima, zašto im zamjeraju njihove seksualne želje?“ Iz istog razloga. Žena ostaje moćna jedino ako se ona nalazi ispred vas poput mrkve – tako blizu, a tako daleko. Jedino je tada moćna. Ako ona padne u vaše naručje, njena moć nestaje. Kada iskoristite njenu seksualnost, kada ju iskoristite, ona je gotova; ona više ne posjeduje moć nad vama. Stoga vas ona privlači, a zatim vas drži na udaljenosti. Privlači vas, provocira vas, zavađa vas, a kada joj se približite, ona vas odbija!

To je jednostavna logika. Ako ona pristane, vi ćete ju svesti na mehanizam; iskoristit ćete ju. Nitko ne želi biti iskorišten. To je druga strana iste politike moći. Moć označava kapacitet iskorištavanja drugih, a kada vas netko iskoristi, vaša moć nestaje, vi postajete nemoćni.

Nijedna žena ne želi biti iskorištena. Vi to činite već stoljećima. Ljubav je postala nešto ružno. Ona bi trebala biti najveća radost, ali to nije – zato što je muškarac iskorištavao ženu, a ona mu to zamjera, ona se prirodno odupire. Ona ne želi postati roba na tržnici.

Zato ćete vidjeti kako muževi skaču oko svojih žena, a one se prave sveticama. Žene se nastavljaju praviti da ih ne interesira seks, ružni seks. One su zainteresirane kao i vi, ali one ne smiju pokazati svoj interes, inače ćete im oduzeti njihovu moć, iskoristit ćete ih.

Njih zanima nešto drugo, one vam žele biti privlačne, a zatim će vas odbiti. To je radost moći. Privlače vas, a zatim vas odbijaju, čineći vas nemoćnima. Vi mašete repom poput psića – na njenu radost.

To je ružno stanje. To je ružno stanje jer je ljubav svedena na politiku moći. To treba promijeniti. Mi moramo stvoriti novo čovječanstvo, novi svijet, u kojem ljubav neće biti pitanje moći. Izuzmite ljubav iz politike moći; ostavite novac, ostavite politiku, ali izuzmite ljubav.